

ΤΙΤΛΟΣ ΟΜΙΛΙΑΣ

«Η ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΩΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΟΧΛΟΣ ΤΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ-ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ HELLASCERT»

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ

ΘΕΜΑ : «ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ»

Χώρος: Επιμελητήριο Ηρακλείου (Κορωναίου 9, αίθουσα «Καστελάκη»)

Ημερομηνία:18 Απριλίου 2013, Ώρα:10.00π.μ.

Dr. Μανώλης Δεληγιαννάκης

Μέλος Δ.Σ. του Ε.Σ.Υ.Π. & Πρόεδρος της HELLASCERT

Ευχαριστίες προς τους συνδιοργανωτές.

- Περιφέρεια Κρήτης
- Εμπορικό Επιμελητήριο Ηρακλείου

Αγαπητές κυρίες και κύριοι, φίλοι Συμπατριώτες,

Ξεκινώντας την σύντομη αυτή παρέμβασή μου στην εκδήλωσή σας, επιτρέψτε μου να αποφύγω αυτά που συνήθως ακούγονται σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις, όπου διεξάγεται ο Δημόσιος Διάλογος για θέματα που αφορούν καίρια τον ελληνικό Λαό, τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους της χώρας μας και να μην αναφερθώ καθόλου στην οικονομική κρίση που βιώνουμε όλοι μας καθημερινά, τις αιτίες που την προκάλεσαν, ποιοί φταίνε, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο, αν τα φάγαμε όλοι μαζί ή όχι, αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν λεφτά και εάν θα ξεφύγουμε από τα δεσμά του Μνημονίου με συνοπτικές διαδικασίες, με έναν μόνο Νόμο, όπως ισχυρίζονται κάποιοι ή μόνο με σκληρές, επίπονες και συνεχείς Διαπραγματεύσεις, όπως πιστεύουν κάποιοι άλλοι. Ας κρατήσουμε μόνο ένα: Το Μνημόνιο δεν το θέλει κανένας από τα έντεκα εκατομμύρια των Ελλήνων και όσο πιο γρήγορα απαλλαγούμε από αυτό, τόσο το καλύτερο. Σ' αυτό το σημείο συμφωνούν όλοι οι Έλληνες και όλες οι πολιτικές παρατάξεις της χώρας.

Αφού, λοιπόν, δεν επιθυμώ να έχω στραμμένο το βλέμμα προς τα πίσω, να παίρνω μέρος σε ανούσιες αντιπαραθέσεις και να χάνω μ' αυτά τον καιρό μου, αναγκαστικά δεν έχω άλλη επιλογή παρά να δω μπροστά και να σκεφτώ τι πρέπει να γίνει γρήγορα, αποτελεσματικά, συλλογικά και συντονισμένα, ώστε να ξεφύγουμε από τις επιταγές του Μνημονίου, να φτάσουμε σε αποδεκτό ποσοστό ανεργίας και να αφήσουμε πίσω μας τα 30-άρια στη συνολική ανεργία και τα 60-άρια στην ανεργία των Νέων, να προχωρήσουμε σε συνθήκες πλήρους Απασχόλησης γιατί μόνο αυτό αρμόζει σε μία προοδευμένη και δίκαιη οικονομία, να ισορροπήσουμε το Ισοζύγιο Εξωτερικών Πληρωμών, την σχέση Εισαγωγών-Εξαγωγών, να διαμορφώσουμε συνθήκες σταθεροποίησης της οικονομίας και τέλος, να βελτιώσουμε το ΑΕΠ μας με μέτρα Ανάκαμψης κατ' αρχήν και Ανάπτυξης στην συνέχεια. Ανάπτυξη, όμως, σημαίνει επενδύσεις και επενδύσεις προϋποθέτουν χρήματα και για να είμαστε απόλυτα σαφείς: Λεφτά **δεν** υπάρχουν. Άρα, τι γίνεται; Έχουν δίκιο αυτοί που τα βλέπουν όλα μαύρα, οι εθνικές και διεθνείς Κασσάνδρες που βλέπουν να γίνονται όλα Γής Μαδιάμ;

Εμένα θα μου επιτρέψετε, παρ' όλο που ζούμε σε μία εξαιρετικά δυσμενή συγκυρία, να είμαι αισιόδοξος, να μην με πιάνει η κατάθλιψη αλλά να προσπαθώ μαζί με πολλούς άλλους να επιχειρώ, να ψάχνω και να βρίσκω δρόμους για ένταξη της χώρας μας και της εθνικής μας οικονομίας αλλά και του κάθε ένα από εμάς σε μία τροχιά συνεχούς οικονομικής και κοινωνικής Ανάπτυξης και Πολιτιστικής Αναβάθμισης.

Φυσικά πρέπει να καταλάβουμε και να συμφωνήσουμε όλοι στην Ελλάδα, ότι ο δρόμος προς την έξοδο από την κρίση δεν είναι η διαδοχική λήψη νέων δανείων για να πληρώνουμε παλαιότερα δάνεια, έστω και αν μειώνονται τα επιτόκια δανεισμού και παρατείνονται οι προθεσμίες αποπληρωμής τους αλλά η **στροφή της Οικονομίας μας, κρατικής και ιδιωτικής προς την Ποιότητα**, που είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί με σιγουριά στην αύξηση της **Παραγωγικότητας** και κατ' επέκταση στην βελτίωση της **Ανταγωνιστικότητας** των ελληνικών επιχειρήσεων και της Οικονομίας μας γενικότερα, στα πλαίσια του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου οικονομικού γίγνεσθαι.

Υπάρχει δρόμος, οδικός χάρτης, όπως λέγεται, για ένα τέτοιο εγχείρημα; Ναι, υπάρχει: Η στροφή προς την Ποιότητα σημαίνει την Πιστοποίηση των ελληνικών προϊόντων και των υπηρεσιών που παρέχονται από τις επιχειρήσεις μας σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα αλλά και τους Κανονισμούς, τις Οδηγίες και τα εναρμονισμένα Πρότυπα της Ε.Ε.

- Πρέπει, λοιπόν, να πιστοποιούμε:
- τα βιομηχανικά μας προϊόντα σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 45011,
- τις εγκαταστάσεις μας και τα προϊόντα που ενσωματώνονται σ' αυτές με το πρότυπο EN ISO 17020

- τις δεξιότητες και τα επαγγελματικά προσόντα των εργαζομένων με το πρότυπο EN ISO 17024 και τέλος,
- το Management των ιδιωτικών επιχειρήσεων αλλά και των κρατικών Οργανισμών και των Διοικητικών Υποδομών σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 17021.

Παράλληλα, πρέπει να λειτουργήσει στην χώρα μας χωρίς ρουσφέτια, χαρίσματα και πολιτικές παρεμβάσεις η **Εποπτεία της Αγοράς** και να εφαρμοσθεί, επίσης, ο Νόμος 4072 του Απριλίου 2012 για την «Σήμανση των ελληνικών Προϊόντων και Υπηρεσιών» και ιδίως των άρθρων 187 και 192 που προβλέπουν ρητά την πιστοποίηση κατά την διαδικασία απονομής του Σήματος. Ιδιαίτερα πρέπει να αναληφθεί μία σημαντική προσπάθεια για την Σήμανση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων και των τροφίμων, όπου υστερούμε απελπιστικά.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθώ, δυστυχώς, στην εσφαλμένη αντίληψη του τέως ΟΠΕΓΕΠ, ο οποίος αντί να βλέπει ανταγωνιστικά και να επιδιώκει να επιβληθεί στους Φορείς Πιστοποίησης, οι οποίοι στο κάτω κάτω δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να εφαρμόζουν το διεθνές και το ευρωπαϊκό νομικό και θεσμικό πλαίσιο στην Ελλάδα, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες του κόσμου, είτε αυτές ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε όχι και το οποίο πλαίσιο η χώρα μας έχει βάσει διεθνών συνθηκών και ρυθμίσεων αποδεχθεί και συνυπογράψει, θα έπρεπε να είχε προχωρήσει από καιρό στην Τυποποίηση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων, τόσο κλαδικά όσο και περιφερειακά, ώστε να μπορούν οι Φορείς Πιστοποίησης στην συνέχεια να πιστοποιούν αυτά τα προϊόντα και να προχωράει έτσι η Σήμανσή τους που είναι πλέον επιβεβλημένη.

Οι μεγάλες κουβέντες για την περήφανη Αγροτιά και τις ψευτοεκδηλώσεις συμπαρατάσεως προς τους αγρότες, όταν αυτοί απηυδισμένοι από την αδιαφορία που μόνιμα σχεδόν επιδεικνύει η ελληνική Πολιτεία, δεν πείθουν πια κανέναν. Η ελληνική αγροτική Οικονομία διατρέχει όντως μεγάλους κινδύνους. Εδώ και λίγα χρόνια έχει υπογραφεί η Ευρωμεσογειακή Συμφωνία της Βαρκελώνης, που προβλέπει, ότι τα αγροτικά προϊόντα των χωρών της λεκάνης της Μεσογείου θα μπορούν να κυκλοφορούν χωρίς δασμούς σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την προϋπόθεση της Τυποποίησης και της Πιστοποίησής τους.

Τι γίνεται στην Ελλάδα σ' αυτήν την κατεύθυνση; Σχεδόν τίποτα. Εάν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, σε λίγα χρόνια ο Έλληνας παραγωγός, όχι στο εξωτερικό αλλά ούτε στην Ελλάδα δεν θα μπορεί να πουλάει τα προϊόντα του γιατί θα εισάγονται από χώρες εκτός Ε.Ε. τυποποιημένα, πιστοποιημένα και φθηνότερα προϊόντα που θα ανταγωνίζονται τα δικά μας. Ας ξυπνήσουμε λοιπόν όσο είναι καιρός.

Πώς θα προχωρήσουμε λοιπόν; Φυσικά και δεν πρέπει να προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε εκ νέου τον τροχό και να χάνουμε χρόνο. Αυτή η ιστορία έχει τελειώσει από καιρό. Αυτό, όμως, που πρέπει απαραίτητα να κάνουμε είναι να μελετήσουμε και να ενστερνιστούμε καλά την «**Νέα Πολιτική Συνοχής-Ευρώπη 2020**», που αφορά το διάστημα 2014-2020.

- Στα πλαίσια αυτής της Νέας Ευρωπαϊκής Πολιτικής έχουν προσδιορισθεί **τρεις κατευθύνσεις** που εξειδικεύονται σε **έντεκα θεματικούς στόχους**.
- Οι κατευθύνσεις αυτές αναφέρονται:
 - στην Έξυπνη Ανάπτυξη,
 - στην Βιώσιμη Οικονομική Ανάπτυξη και
 - στην Ανάπτυξη χωρίς Αποκλεισμούς.

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, και η Ε.Ε. για το χρονικό διάστημα 2014-2020 προτάσσει επίσης την Ανάπτυξη για την Συνοχή και την παραπέρα ομαλή πορεία και εξέλιξη της Ευρώπης στο σύνολό της. Ας μην ψάχνουμε, λοιπόν, στην Ελλάδα για να βρούμε άλλους δρόμους που ουσιαστικά δεν υπάρχουν και να εφαρμόσουμε άλλες πολιτικές προτάσσοντας ως συνήθως τις ιδιαιτερότητές μας και ας κοιτάξουμε με προσοχή τους εξειδικευμένους στόχους της Πολιτικής της ευρωπαϊκής Συνοχής και να αξιοποιήσουμε τους πόρους και τις ευκαιρίες που προσφέρουν αυτοί για το καλό της εθνικής Οικονομίας και του Λαού μας.

- Οι στόχοι λοιπόν που προσδιόρισε η Επιτροπή της Ε.Ε. και θα αποτελέσουν τα εργαλεία της Ανάπτυξης έως το 2020 είναι:
 - 1) Ενίσχυση της Έρευνας, της Τεχνολογικής Ανάπτυξης και της Καινοτομίας,
 - 2) Ενίσχυση της πρόσβασης, χρήσης και ποιότητας των τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνίας,
 - 3) Ενίσχυση της Ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων του Γεωργικού Τομέα, της Αλιείας και των Υδατοκαλλιεργειών,**
 - 4) Ενίσχυση της μετάβασης προς την οικονομία χαμηλών εκπομπών CO₂ σε όλους τους τομείς,
 - 5) Προώθηση της προσαρμογής στις κλιματικές αλλαγές, της πρόληψης και της διαχείρισης του κινδύνου,
 - 6) Προστασία του Περιβάλλοντος και προώθηση της αποδοτικότητας των πόρων,

- 7) Προώθηση των βιώσιμων Μεταφορών και απομάκρυνση των σημείων συμφόρησης σε σημαντικά Δίκτυα Υποδομών,
- 8) Προώθηση της Απασχόλησης και υποστήριξη της Κινητικότητας των Εργαζομένων,
- 9) Προώθηση της Κοινωνικής Ένταξης και καταπολέμηση της Φτώχειας,
- 10) Επένδυση στην Εκπαίδευση, τις Δεξιότητες και στην Δια Βίου Μάθηση,
- 11) Βελτίωση της θεσμικής Επάρκειας και της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης.

Η Ε.Ε. προσδοκά με την εφαρμογή των παραπάνω θεματικών στόχων να ενισχύσει την συνοχή μεταξύ των μελών της αλλά και εσωτερικά σε κάθε χώρα-μέλος προτάσσοντας την μείωση της ανεργίας που είχε φτάσει τον Φεβρουάριο του 2013, πριν δυο μήνες δηλαδή, στα 26 εκατομμύρια ανέργους ή 12% του εργατικού δυναμικού στην Ε.Ε. και στα 19 εκατομμύρια ή αντίστοιχα στο 10,9% στην Ευρωζώνη.

Ο Ευρωβουλευτής Σπύρος Δανέλης επισημαίνει, ότι βασικοί στόχοι σε σχέση με την εφαρμογή της Πιστοποίησης της Ποιότητας στα αγροτικά προϊόντα και τα τρόφιμα, ως επακόλουθο των θεματικών στόχων της Νέας Πολιτικής Συνοχής θα είναι:

- η βιώσιμη παραγωγή τροφίμων,
- η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας,
- η αύξηση της προστιθέμενης αξίας των αγροτικών προϊόντων και των τροφίμων,
- η βελτίωση της Τεχνογνωσίας, της Καινοτομίας και μέσω αυτών η παραγωγή προϊόντων υψηλής Ποιότητας,

ενώ πιστεύει, ότι παράλληλα θα επιτευχθούν

- η βιώσιμη Διαχείριση των Φυσικών Πόρων και
- η Ισόρροπη Περιφερειακή Ανάπτυξη.

Εγώ δεν μπορώ να είμαι τόσο συγκεκριμένος αλλά μια απλή ανάγνωση των εξειδικευμένων θεματικών στόχων καταδεικνύει, ότι άμεσα ή έμμεσα η αγροτική παραγωγή και τα τρόφιμα καλύπτονται από οκτώ από τους προαναφερθέντες

στόχους. Άρα, εάν προσέξουμε, συνεργαστούμε, συμπορευθούμε, παραγωγοί, επιχειρήσεις μεταποίησης και επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων και παραγωγής τροφίμων, εμπορικές επιχειρήσεις, Τράπεζες που χρηματοδοτούν σχετικές δράσεις και ωφελούνται από αυτές τις δραστηριότητες, ασφαλιστικές εταιρείες, η πανεπιστημιακή Κοινότητα, οι υπηρεσίες του Κράτους και τέλος, οι Φορείς Πιστοποίησης, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι το τελικό ζητούμενο είναι το πιστοποιημένο, υψηλής ποιοτικής στάθμης προϊόν, τότε, ε, δεν γίνεται, κάτι καλό θα προκύψει.

Από τα παραπάνω συμπεραίνεται η σαφής αναγκαιότητα της Πιστοποίησης των ελληνικών αγροτικών προϊόντων και των τροφίμων γιατί μόνο μ' αυτό τον τρόπο θα μπορούμε να έχουμε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι του φθηνού ανταγωνισμού από χώρες όπως η Τουρκία, η Βουλγαρία, η Αίγυπτος κ.α. Η δραστική βελτίωση του αγροτικού εισοδήματος αλλά και αυτού των εργαζομένων στις ελληνικές επιχειρήσεις μεταποίησης αγροτικών προϊόντων και παραγωγής τροφίμων, δεν μπορεί να διασφαλιστεί με άλλο τρόπο παρά μόνο με την Πιστοποίηση της Ποιότητάς τους. Η Ελλάδα δεν μπορεί, όπως ήδη σημείωσα, να γίνει ούτε Βουλγαρία, ούτε Κίνα. Δεν μπορούμε την πατροπαράδοτη ελληνική φασολάδα να την συμπληρώσουμε με το κινέζικο ρύζι και τα επόμενα χρόνια, άγνωστο πόσα, να τρώμε φασουλόρυζο. Μόνο όταν αποδείξουμε την ανώτερη Ποιότητα της παραγωγής μας και μόνο όταν στις διαδικασίες παραγωγής εφαρμόσουμε άμεσα και αποτελεσματικά τα αναγνωρισμένα Διεθνή Πρότυπα και Πρωτόκολλα, ISO 22000, Global Gap, IFS, BRC θα διαμορφώσουμε την ειδοποιό διαφορά μεταξύ της χώρας μας και των χωρών χαμηλού κόστους.

Επειδή, όμως, ο διεθνής ανταγωνισμός, έτσι και αλλιώς, είναι έντονος και γίνεται συνεχώς εντονότερος δεν υπάρχουν περιθώρια εφησυχασμού. Τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα και τα τρόφιμα πρέπει απαραίτητα να τυποποιούνται, να πιστοποιούνται και να φέρουν στην ετικέτα τους την σχετική σήμανση. Πρέπει, επομένως, ο διάλογος για την διαμόρφωση του πλαισίου της Πιστοποίησης, της επίβλεψης και της Εποπτείας της Αγοράς να ξεκινήσει άμεσα και να ολοκληρωθεί πολύ σύντομα.

Στα πλαίσια αυτά, η προσπάθεια που ξεκίνησε από την Περιφέρεια Κρήτης με τα Σύμφωνα Τοπικής Ποιότητας και τα σήματα Ποιότητας της κρητικής κουζίνας, είναι ιδιαίτερα θετική και αξιέπαινη, στοχεύει σε ό,τι προανέφερα σχετικά με την νέα Πολιτική Συνοχής της Ε.Ε. και προωθεί την **Πράσινη Επιχειρηματικότητα**, μία μορφή οικονομικής δραστηριότητας που στηρίζεται στον οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό άξονα και οδηγεί σε βιώσιμες επιχειρήσεις και δραστηριότητες.

Οι πράσινες επιχειρήσεις δεσμεύονται για:

- την ορθολογική χρήση της ενέργειας,
- την ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων,
- την εκπαίδευση και ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού,
- την προώθηση συνθηκών κοινωνικής συνοχής, ανάπτυξης και απασχόλησης,
- την αποτελεσματική συμμετοχή στην τοπική κοινωνία και
- την παροχή υπηρεσιών σε ό,τι αφορά την κοινωνία, την οικονομία και το περιβάλλον.

Όπως διαπιστώνετε, η Πράσινη Επιχειρηματικότητα συμβαδίζει απόλυτα με την νέα Πολιτική Συνοχής της Ε.Ε. και είναι λογικό να προσανατολιστούν όλες οι προσπάθειές μας σ' αυτή την κατεύθυνση.

Η HellasCert ήδη εργάζεται σ' αυτήν την κατεύθυνση. Τον Νοέμβριο 7 και 8 οργανώνεται στο Μέγαρο Μουσικής το 1^ο Εθνικό Συνέδριο για την Ποιότητα, όπου θα μπουν στο μικροσκόπιο όλοι οι κλάδοι της εθνικής μας Οικονομίας με στόχο να βελτιωθεί η Ποιότητα, η Παραγωγικότητα και η Ανταγωνιστικότητα

- του ελληνικού Τουρισμού,
- της ελληνικής Αγροτικής Οικονομίας,
- της Βιομηχανίας και της Βιοτεχνίας μας,
- της Ναυτιλίας,
- των Υπηρεσιών Υγείας,
- της Δημόσιας Διοίκησης,

με λίγα λόγια, όλων των σημαντικών θεματικών ενοτήτων που αναφέρονται στη Νέα Πολιτική Συνοχής-Ευρώπη 2020 και ακόμα παραπάνω.

Προσωπικά, εργάζομαι μαζί με όλους τους Φορείς και τα στελέχη τους για την επιτυχία αυτού του σκοπού και καλούμε την Περιφέρεια Κρήτης και όλους τους παράγοντες που έχουν σκοπό τους την προώθηση των κρητικών αγροτικών προϊόντων και της κρητικής κουζίνας να συνεργαστούμε για την παραγωγή και διακίνηση ποιοτικών προϊόντων στην Ελλάδα και το εξωτερικό με μεγάλη προστιθέμενη αξία σε υψηλές τιμές.

Στροφή προς την Ποιότητα λοιπόν χωρίς ανούσιες, αντιπαραγωγικές αντιπαραθέσεις και κυνήγι μικροσυμφερόντων, πολιτικών ή άλλων.

Πρέπει, επιτέλους, να καταλάβουμε όλοι μας, ότι από την μια πλευρά του Λόφου βρίσκονται οι ελληνικές επιχειρήσεις, οι Έλληνες εργαζόμενοι και το ελληνικό επιστημονικό δυναμικό και από την άλλη βρίσκονται οι ανταγωνιστές μας και να προσπαθούμε συνεχώς να υπηρετούμε ανάλογα τα συμφέροντα της εθνικής μας Οικονομίας.

Σας ευχαριστώ.